
Հազիւ արձան այլ խնայելը արտասանած էր, Ալի պէն անորդ բացագանչու թխեց
մը արձակեց։
Հայէքն ու աղան իսկոյն անոր հոդով դարձան։
Ալի պէն ձեռքը վերարկուն հրկայնը տարաւ, բան մը հանելու. մտքով, բայն
յանկարծ, կտակածորտ արտաւած իր ձգեց ազային վրայ ու կեցաւ։
Հայէքն շուտով հանգեցաւ. անոր վարանման պատճառը, ու աղան ճամբերով եղբո-
րորդին քաշեց տարաւ իր զրանեղանին զուելը։
— Ի՞նչ կայ, հարցուց հետաքրքրուիկեամբ։
Երիտասարդը զրպանէն ևս կաշիէ հեղքով, ու աղային նկարագրածին պէս՝ ոսկե-
ղած տետրակ մը հանելով հորեղբոր երկրորդը։
— Ի՞նչ է աս, հարցուց նորէն միւսը։
— Ինծի կուզայ որ Սերդիս պէյի յուշատետրն է...
Հայէքն ձեռքի յուշ չարժեղանի մը առաւ. տետրակը որ բոլորովին թրջած էր, ներ-

(Zwischen 1701 und 1702)

ՎԱՂՈՒԱՆ “ՄԱՆԶՈՒՄԷ,” Ն

քան որ Կաթար գլխած աս զիրքնոր ծնոյ
 ք ուղուած գինեբը սուղ են, ուզած են
 ամ են հիւպատոսոին վրայ: Անմիջական
 րուած են:

